

कर्ममित्रा भगवतो भक्तिः विज्ञेयरीयधी जरय-
त्वायु या कोयं निगीर्णमनसो यथा। सा हेधा मित्रा
युद्धा च। मित्रा त्रेधा। कर्ममित्रा कर्मज्ञानमित्रा ज्ञान-
मित्रा च। कर्ममित्रापि त्रेधा। तामसो राजसी सात्त्विकी
च तामसी च त्रेधा। हिंसायां दम्भायां मात्सर्यायां
च। “अभिसन्धाय यद्विंशं दम्भं मात्सर्यमेव वा। सरस्वती
भिद्मदग्भावमपि कुर्वीत स तामसः। राजसी त्रेधा।
विषयायां दमोऽयां ऐश्वर्यायां च। “विषयानभिषन्धाय
यथ ऐश्वर्यमेव वा। अर्चायामर्चयेत् यो मां पृथग्भावः
स राजसः। सात्त्विकी त्रेधा कर्मज्ञयायां विष्णुप्रो-
त्थयां विधिविद्वयां च। “कर्मनिर्हारसहिष्य परस्मिन्
वा तदर्पणम्। यजेत् यदव्यमिति वा पृथग्भावः स
सात्त्विकः”। कर्मज्ञानमित्रा त्रेधा उत्तमा मध्यमाऽधमा
च सत्त्वतारतम्यात्। ततोत्तमा “सर्वभूतेषु यः पश्ये-
द्भगवद्भावमात्मनः। भूतानि भगवन्मात्मनो च भागवतोत्तमः।
मध्यमा “ईश्वरे तदधीनेषु बान्धिवेषु द्विषत्सु च। प्रेम-
मैत्रीतपोमेधा यः करोति स मध्यमः”। अधमा “अर्चा-
यामेव हरये पूजां यः प्रद्वयेहते। न तद्भक्तेषु चान्येषु
स भक्तः प्राकृतः कृतः”। ज्ञानमित्रा “मदगुणश्रुति-
मालेण सयि सर्वगुहागये। मनोगतिरविच्छिन्ना यथा
गङ्गास्यसोऽम्बुधी। लक्षणं भक्तियोगस्य नियुक्तस्य
हृदाकृतम्। अहेतुकव्यवहितता या भक्तिः पुरुषो-
त्तमे। सा लोकाप्यार्चिषाभीष्टसाकृष्टकत्वमप्युत।
दीयमानं न गृह्णन्ति विना मत्सेवनं जनाः। स एव
भक्तियोगस्य आत्यन्तिक उदाकृतः। येनातिद्वन्द्व्य त्रि-
गुणान् मङ्गावाधोपपद्यते”। अविहिता चतुर्धा, काम-
जा हेमजा भयजा क्रोहजा च। “कामाद् द्वेषाद् भयात्
क्रोहाद् यथा भक्त्यंश्वरे मनः। आवेशेन तदर्थं हित्वा
ब्रह्मकादृशं गताः। भक्तिप्रधिकारिणश्च ततोक्ता यथा
“गोष्ठः कामाद्भवत् कंसो द्वेषाच्चैत्यादयो नृपाः। सम्ब-
न्धाद् दण्डयः क्रोहात् खूबं भक्त्या ययं विभोः”। सम्ब-
न्धात् क्रोहाद्दण्डयो युयं चेत्येकम्। भक्त्या विहितया
वयमित्यत्र विभागः। “निश्चिन्तां ज्ञानयोगो न्यासिना-
मिह कर्मसु। तेजनिर्विघ्नचित्तानां कर्मयोगस्तु कर्मि-
णाम्। यदप्यया मत्कथादो जातमदस्तु यः पुमान्।
न निश्चिन्तो नातिवृक्तो भक्तियोगोऽस्य विद्विदः।
य एतान् मे पथो हित्वा भक्तिज्ञानक्रियात्मकान्।
पुद्गलान् कानान् चक्षुः प्राचेजुं वल्ले संवरति ते। के

स्त्रेऽधिकारे या निष्ठा सगुणः स प्रकीर्तितः”। एवं सति
कर्ममित्रा नव गृहस्थानाम्। कर्मज्ञानमित्रास्तिस्रो वन-
स्थानाम्। ज्ञानमित्रोका भिक्षुणाम्। युद्धेका सर्वेषां
उत्पक्षेऽनुरागे। उत्पाद्यो ह्य यथा संमित्रा। अवि-
हिताचतस्रो गोष्ठादीनाम् एवमष्टादश भेदाः। “यावत्
जावेन पराधरेऽस्मिन् विश्वेश्वरे इष्टरि भक्तियोगः।
तावत् स्ववीर्यः पुरुषस्य कृपं क्रियावसाने प्रयतः
करोत। नैष्कर्म्यमप्यप्युतभाववर्जितम् न शोभते
ज्ञानमलं निरञ्जनम्। कुतः पुनः शब्दमङ्गीश्वरे न
वार्णितं कर्म यदप्यकारणम्”। विष्णु भक्त्याङ्गवर्गलक्षणं
भेदाच्च ततोक्ता यथा “कायेन वाचा मनसेन्द्र-
यैर्वा बुद्ध्यात्मना वातुल्यतः प्रभावात्। करोति यद्
यत् सकलं परस्मै नारायणायेति समर्पयेत्तत्” इत्युपक्रमे
स एकोनविंशतिधा। षड्विंशद्वर्गः१। त्रिंशद्वर्गः२।
षड्विंशतिवर्गः३। पञ्चविंशतिवर्गः४। चतुर्विंशतिवर्गः५।
विंशतिवर्गः६। एकोनविंशतिवर्गः७। अष्टादशवर्गः८।
पञ्चदशवर्गः९। त्रयोदशवर्गः१०। द्वादशवर्गः११।
एकादशवर्गः१२। दशवर्गः१३। नववर्गः१४। सप्त-
वर्गः१५। षड्वर्गः१६। पञ्चवर्गः१७। चतुर्वर्गः१८।
त्रिवर्गः१९। एते च यथोत्तरमल्लरङ्गवर्गाः।
तत्र षड्विंशद्वर्गः “तस्मादगुरुं प्रपद्येत जिज्ञासुः श्रेय
लक्ष्यमम्। शब्दे परे च निष्ठातो ब्रह्मण्यप्यभा-
व्यम्”। तत्र भागवतान् धर्मान् शिष्येदुगुवाकदेवतः।
अमाययातुहत्या च येस्तुष्येदात्मदो हरिः। सर्वतो
मनसोऽसङ्गमादो सङ्गस्य साधुषु। दयां मैत्रीं प्रमयश्च
भूतेष्वेवा यथोचितम्। शौचं तपस्वितित्वां च मौनं
आध्यायमार्जवम्। ब्रह्मचर्यमहिंसां च सत्यं दम्भ-
संशयोः। सर्वलाभेश्वरानीषां केवल्यमनिश्चितताम्।
विविक्तं चौरवसनं सन्तोषं वैन वेनचित्। अङ्गं भाग-
वते शास्त्रे निन्दामन्यत्र चापि हि। मनोवाक्काय
दण्डश्च सत्यं समदमावपि। अवचं कीर्तनं ध्यानं हरे-
रङ्गुतकर्मचः। जलकर्मगुणानां तदर्थेऽस्मिन्नेष्टि-
तम्। रत्नं दत्तं तपो जप्तं दत्तं यज्ञात्मनः प्रियम्।
हारान् कृतान् गृहान् प्राधान् यत् परस्मै निवेदनम्।
एवं लब्धात्मनामेव पशुषु च शौकदम्। परिचर्या
चोभयत्त मङ्गलं नृप साधुषु। परस्मैरातुल्यमनं पा-
वनं भगवद्व्यगः। निघोरतिमिषसुष्टिः निर्दोषि-
मिय आत्मनः। अदन्तः आदन्तश्च मित्रोऽश्वीवहरः